

بسم الله الرحمن الرحيم كتاب غزاه سليمان مع عمره اللهم محمد بن عبد الله

[illegible]

وَالْمَلِكُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَهُوَ رَبُّ الْأَرْبَابِ وَخَالِقُكُمْ وَلَهُمُ الْفَلْسُ
 أَيْلِدَ أَمْرٍ سَدَّوْمٍ وَلِعَلَّ لَا تَشْفِي فَتَكُ لَا وَسِ قُوجٍ يَدِيكَ الْمَدَّة
 الدَّاخِلِ الْخَارِجِ فِي ذَلِكَ الْمَنْزِلِ أَشْبَى أَسْبَى يَا رُوحَ السُّوءِ الْخَالِقِ
 الْأَطْفَالِ وَالْكَبَارِ وَمِنْ الْآيَاتِ وَالذِّكْوَانِ الَّذِي تَرَى وَلَا تَرَى
 الَّذِي سَلَطَ جِبْرِئِيلَ عَلَى النَّارِ وَرَوَّاءِيلَ عَلَى الْحَصِيرَةِ عِزَّ رَائِيلَ عَلَى
 لُأَنْفُسِ وَالشَّيْطَانِ يُلْ عَلَى الْهَوَاءِ أَمْرًا أَيْهَا الشَّيْطَانُ بَارِدُ
 بِاسْمِ رَبِّ الْقَوَى فَلَا بَشَتْ اللَّهُ الْخَالِقَ الْبَارِي فَتَرَى اللَّهُ بَذَلًا
 سَاجِدًا أَبْرَأَ بِقُدْرِكَ بِقُوَّتِكَ رَبِّ الْقَوَى الْمَجِيدِ خَالِقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ خَالِقَ آدَمَ فِي الْفِرْدَوْسِ الْمَعْطَى الرَّازِقِ اعْطِنِي يَا رَبِّ
 فِي مُتَقِيلٍ بِكَيْفِيَّتِهِ دَشَرْدَشَ شَرْغَمِ صَفِينِ بُوْرِيْنَ مَجْبَلَشِ
 جَنَشِ سَهَيْطِنِ بَلْنُوجِ زَرْ قَطِ طَيْرِ سَتِ صَحْ بِعَرْ طَابِ بُوْطَشِ طِينِ
 طَابِ بُوْسِ لَشَصِ لَيْتَ جَمِ بِيْ بِيْمِ تَقِيْمِ طَابِ طَابِ سُوْخِ بِأَيْهِ الْعَظِيْمِ
 باب دوم در غزای صحران چون از روش بخت صحران بر بار خوات و بر صحران شاکست و کلام
 خواتی اظهار کرد و صحران گفت یا صحران این کلام چه فایده دارد صحران گفت یا رسول الله اگر
 زنی را از زن در شک مرده بیاید این فایده میبرد که در برابر مسلم زن بیاید در ساعت از زن بیرون
 و اگر کسی در زن مرده بیاید و اگر کسی در شک مرده بیاید و اگر کسی در شک مرده بیاید و اگر کسی در شک مرده بیاید
 یا رسول الله و اگر کسی در شک مرده بیاید و اگر کسی در شک مرده بیاید و اگر کسی در شک مرده بیاید و اگر کسی در شک مرده بیاید
 معجزه بر این پندیده و اگر کسی در شک مرده بیاید و اگر کسی در شک مرده بیاید و اگر کسی در شک مرده بیاید و اگر کسی در شک مرده بیاید

وَخَاتَمُ حُجْرَانِيَّتِ شَفَرِيشِ صَقَطْفِ صَفْطَهْنِ هَفْتَهْوَرَقِ
 لَفْتِ لَفْتِ مَكْ شُورِمِ لَقْطِيمِ شَمَارِ نَقْشِ مَهْرِ سِرَاكُومِ تَرْطَبِ
 وَعَزَائِمِ اِيْنَتِ الْمَتَكْبَرِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ الْعَزِيزِ الْعَزَّ مَرِشِ اِيْدِيْنُوشِ
 هِيُوْشِ صَيْعِ صَلِيْشِ مَرِشِيْشِ هَيْشِيْشِ قُوْشِ قُوْشِ اِنْعَدُوْا
 عَمَائِ قَيْشِ عَقْبِيْشِ بَغَائِمِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ اَيْنِ السِّنْدِ الْكَرِيْمِ
 الصَّاحِبِ الْجَلِيْلِ لَنَا عِنْدَكَ الْقَرَفُ بِفَضْلِكَ وَاجِي بِرَحْمَتِكَ
 وَالذَّاكِرِ لِاحْسَانِكَ الشَّاكِرِ لَا يَأْتِيكَ كَمَلٌ اِنْزَالُ هَذِهِ الْبَقَاعِ
 رَبِّ الْاَوَّلِ وَبِاسْمِ الرَّسُوْلِ النَّبِيِّ الْثَالِثِ مِنَ الطَّالِبِ
 وَالرَّاعِبِ وَالْهَارِبِ اِنِّي طَبِيْهَتْ وَاَمِنَ الْعَفَارِيْتُ
 وَسَيِّدِ الشَّارِبِ عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ بِاطِيْهَتْ بِالنَّارِ
 الْمَشْعَلَةِ وَالْكَوَاكِبِ الْبُضَابِ وَالشَّمْسِ النَّيِّرَةِ وَالسَّمَاءِ
 الْعَالِيَةِ وَالْقَمَرِ مَشْيًى وَشَهَبٌ وَالطَّرْقُ بِجَلِّ لَامَةٍ
 وَهَامَةٍ مُسْتَقِطْرُزْقٍ وَبِمَاعْهَدِ جَبَلِ الزَّرْنَقِ
 وَنَحْجِ طَلْبِي وَسَقَمٍ هَسَقَمٍ فَسَقَمٍ تَوَانٍ اَيْلُنَا جَوْزَ هَرْنَا
 مَطْهَتَا طِيْشَنَا خَبْ اَنَا لَكَ عَاهِدَا اَمِيْنِ اَمِيْنِ اَنَا
 لَكَ زَعِيْمُ مَقَامٍ اَحَبُّ يَا عَلِيَّكَ مِيْنَا عَبْ نَارٍ وَطَلْعَةٍ
 رَاقِئَةٍ عَلَيْكَ يَا مَعْشَرَ الْمَلَائِكَةِ رَبِّي وَرَبِّ الْعِزَّةِ لِمَا سَمِعْتُمْ

هَذَا الْمُتَكَلِّمُ يَا رَحْمَ الرَّاحِمِينَ، بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بَشَرْتُ صَوْنَهُ بِرَبِّهِ عَزَّ وَجَلَّ كُنْتُ يَارَسُولَ اللَّهِ مِنْ رَبِّهِ صِفَتِ هَذَا كَيْسُهُ كَرَامَتِهِ
 بِدَوْنِهِ وَهُوَ رَزَقَنِي رَأْسَ الْجَنْبِ وَهَالِئِضِ بَيَانِي أَيْنِ مَقَرِّهِ بِرَبِّهِ وَهُوَ زَمَنِي نَارُ لَمَارِيزِ
 مَانِدِ وَنَبَاهِ كَرْدِ وَكَرْمَتِ حَقِّهِ لَمْ يَكُنْ يَرُدُّ بِأَنْ بَدَنِي صَاقِ تَبَرُّنِي وَبُادِي
 مَيِّسَتِ كُنْتُ وَرَكْسِي عَزَّ وَجَلَّ كَرْدِ وَكَرْمَتِ كَلَامِ كَرِّ بَرَانِي صَاقِ نَوَاشَتِ هَسْتِ بَرَبَرِ دَوْنِ اَنْسِ
 نَوِيدِ وَابْنِ عَزَامِ بِرَبِّهِ حَرَامِ مِنْ بَلَرِ زَمَنِي وَالدُّخَانِ مِنْ غَضَبِ نَوَدِ وَكَرْمَتِ كَرْدِ وَكَرْمَتِ
 لَسْبَةِ ابْنِ كَلَامِ رَا حَرَامِ بِي تَرَسِ وَبِسْمِ اللَّهِ كَرْدِ كَلَامِ صَوْنَهُ كَرِّ بِرَبِّهِ نَوَاشَتِ هَسْتِ
 مَحْمَدُ عَشَقًا شَكَّتْ قَرَبْتُ شَكُو فَاَنْصَرَفْنَا بِرَبِّهِ
 عَصَمَانِ عَزَامِ صَوْنَهُ طَلَبِ لَمْ يَكُنْ يَرُدُّ بِأَنْ بَدَنِي صَاقِ تَبَرُّنِي وَبُادِي
 وَكَرْمَتِ هَسْتِ شَمَادِ رَعَا أَشْكُ شَامِدُونَ أَشْمَارُونَ
 يَا ذَرَحًا حَيْثَا شَيْئُهُ بَلَا تَزْكُرُوا يَا طَمًا وَرَا عَشْرَ عَمَّا كَوَا
 كَوْرَهُ أَشْكُوا نَارًا ذَرَا سَحَرُ وَاجْتَلِ يَا ذَرَا يَا مَعْشَرَ الدَّلَائِلِ
 فِي سَعَةِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِينَ غَيْرِ مَدْحِيَّاتٍ فِي الْإِسْمِ الْعَظِيمِ
 أَلَا كَرَمًا رَحِمَ مَجَلَّ هَلَكُومِهِ بَلِيعَ بَعِينٍ دَلَعَارَهَا هَوْرٍ
 بِمَضْلَقِ بَعْرِتِهِ وَبَنُورِهِ وَجَلَالِهِ وَبِلَطَائِنِهِ يَا رَهْوَهُ وَهُوَ زَيْنُ
 مَكْبَتِهِ تَرَحُّصَتِهِ وَهَاهُوَ بَتَّةَ رَسَلِهِ بِرَبِّهِ تَرَكُّوهُ
 اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَرْشُ الْعَظِيمُ مُخْلَصُهُ فِي النَّظَرِ وَهَبْتُهُ
 إِلَى تَاجِ الْإِعْظَامِ وَقُدْرَتُهُ فَلَا هُوَ طَطَّ يَشْرُقُ وَغَمَّتْ عَلَيْكَ
 أَيْهَا الدَّلَائِلُ الْمُقَرَّبِينَ إِلَى رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَذَوِ الْقُوَّةِ الْبَيْنِ

این کلام سه روز بروی خوانند نیک شود و اگر کسی چیزی کسی ببرد و این کلام بخواند
نویسد و در راه انگشتش بکشد هر چه برده باشد باز آورد و اگر پیش پادشاه
یا محترمی بجای می رود این کلام را بخواند اگر نداند بنویسد و بخورد دارد حاجت
وی روا گردد و اگر کسی خواهد که گنج پیدا کند بصرای هامون رود و این کلام را
برخواند من بیایم و کنج او را بنمایم پس سلیمان حکیمان را فرمود که نسخه کردند
عزایم و کلام منبک انب هلا مسبب هلا ایوبین هلا لمو هلا بللا
والو نالغ هلا بکل ادر خا دمض ادر ف افر ناسخ نایم نایل
نا زقع ناطلسم ما محلس یسمع نب مبرم رباط او هلا او هس
ایم اکثر اطشهمفد و بنوسد فلا هلا هلا الا وه لکوی هف
راش فح شب شرعلا مبطلعلا فخر تم جوا متحلا البشرق امیتیم
اثوه دارون بوذیخلا مواتقلا مکهلا و خا وک الاله نر مش
او طوشیر ذق میو لچ رو مویش یخلان عز وجل اچیونی اچیونی
اطیعونی اطیعونی باب هفتم در کلام و عزایم عینہ الحن خون ملک نیست عینہ الحن
بر پای خواست و سلیمان را نشانی گفت و گفت یا رسول الله من زن ابلیس
و همه فعل او ننکود ام و هر شب شنبه با من صحبت کند و کلامی بمن اموزد است
که همه کارند ان میکنم و راحت و فساد من بدین کلام است و هرگاه که مردی را
بازنی خفته بنیم خویش را باین صورت که می بینی باو بنایم و این کلام بر او خوانم
در بوانه کرده و مردم را سبک زند و ناسزا گوید و خون این کلام بنویسد و بخورد
وی دهد نیک شود و اگر این کلام را بر پوست شیر ماده نویسد و بخورد دارد
نزد پادشاهان عزیز و مقبول القول کردند و پس حضرت سلیمان حکیمان را کرد

نسخه کردند عزائم و کلام علیه الحن ابنبت عقدتم القمر و الشمس و الکواکب
عقدتم کلون سان عقدتم افرة یزید بن الریح عقبان رجلیین
بالشمس اثین کا و فاعر ساجل

الحینة اثین اتی و ابی طهری و طهری وجه لا وجه شغفور
لا صنوم هطفتوها نقش کورش هطهشتم عطام قمش
ایها الحن ممتهم بقیشوش یزد خوش هولشت کقهر قم
کها هفش طعمورش طینورش اسم ابنت الوالد الرأس الثیالین
والحن ابی مرآة ابلیس طار الوقار و الکلام فشره فهو سارق
شغطورق و حاس رقوق لما یس توبرط یا بلطون تو هبت
سینطع عجم عجم محلا قبت سبیلنا تقارح کوملا بجلا و قرینوش
شغورا قر متیب برك ترك هطتم لوقبت الشحرتم و باسما
الله العظام احبونی و اطیعونی باب هشتم در کلام و عزائم قینه کوک
حورن علیه الحن بنبت قینه بر بارض است و سلمان را شاکر کنت لب کنت
یا رسول الله مردی مردان و ما کی زمان دارم اگر مردی جنب خفته باشد
با وی صحبت کنم و ذکر او آ پاس گیرد و حورن بول کند عظیم تنک آید اگر علی
نکند محبت انما اگر اگر بزیست است من نوشته است با شکری بول و کوزد
او د و ده شفا یابد و اگر زنی هاضم یا جنب بینم با وی صحبت کنم نشان آن است
که با دوزخ مارش بجزیم چنانچه بی قرار و بد آرام کرد و علی است که اگر زیست جنب

نوشته است بنویسد و بر قدحی برعنوان و بنویسد و آن آب بر از زن ماله صفت اید پس بدین
 حکیمان را بنمود تا آنکه کردند آنچه بر دست داشت او نوشته است عجلی قسما و آنچه بر کف
 دست چپ او نوشته است طوع عفو ساطع مرع و عزیم و کلام فیه کوفیک است
 مَكِيلٌ يَنْبَأُ هَيْتُوحَلَّا هَيْنَا دَصُوا هِنْدُو هِي يَنْسَلِمَا وَقُوعُ
 يَنْوِيحَا يَنْوَعَنْطَسَا تَرْعَبُ زَيْرُ عَلَا زِدْ غَمَلَا تَرْقَدَا بَ قَلَحُ
 دَشْمَوَاعُ فَسَاعُ اَذْ تَقُورْ شَمُوَا نَا قِتْلَا دَقْعَلَا قِي رَشْمُو دَسَا حُ
 اِدَا دَسَحُ نَتْعُوَا هُوَجَلَا مَخْلَا مُوَيْقَلَا كَانَا دَلْعَنُ وَكَا مَابِنَفْسُ
 اِلْ نُوْجُ وَالْ اَتُوْقُ اِلْ اَبْ بَلْعَلَا مُنْطَفَلَا نَا جِسْنُ هَلَلَا يَغَلَا
 وَبِاسْمِ اللّٰهِ الْعِظَامِ اَجْمُونِي وَاطِيعُونِي بَابُ نَهْمِ اَرْ كَلَامِ عَرَا عِ قَبْرُهُ رَزْ رَزْ حَرْ قَبْرُهُ
 لَوْ كَدَّ بَشْتُ قَبْرُهُ رَزْ رَزْ بَرِ بَارِ حَرْ هَسْتُ وَشَارْ شِكْرُ سَلِمَا نَزْ اَرْدُ وَكُجُودُ اَرْدُ وَكُوتُ بَارِ سَلِمَا
 ورا بدین صنعت که میر میسر بر کل خاک بر نشینم اگر در جنب یا زن عاقل یا بیخ کل در و بر
 بکبرم و بر منم تا کف بردان آورد و دست شود جانان از نام او بخراشتم تا بگوید و در او
 جان افتاده بعد از آن بول از آن صد شود عاقبت در او افتد اگر ای کلام بر در سینه
 شفا یابد و اگر کفر خداید که دختر را بقتل آورد ای کلام را بر کاغذ نویسد و در میان خون
 ادبی که در صام گرفته باشد بگذارد و ای کاغذ در خانه آنکس ماله مملکت شود و اگر کرم صراع
 یا نظر رسیده یا تحبون بود این کلام بر بعضی مرغ نویسد و در گریستن و دفن کند صحت یابد
 کلام او در صخره نوشته بود و در دست داشت سیمان بنمود تا آنکه کردند و آنچه بر خنجر و بعضی یابد
 نوشت اینست حشط عیشاع شه طیفعات شمر طونا شمر فینو
 شقرون و عزیم قنبه است مول انکر ناد هانا رقیلا بلغ لیح

هَسْتِيلَالِ اغْشَاخِ اَعْرَضْتُمْ ثُمَّ هَلَلَا يَتَنَحَّ كَلْثُولًا اَمْلَا اَرْضًا هَبَّتْ مَالِكًا
 مَهْلَعْلُ فَوْدُ كَهْنِي مَحَلًا بِهَا نَزَلْنَا وَفَحَلَابُ كَزَنَ كَانِكُسُ يَغَاذُ هُنْدَابَ
 اَخَابَ شَوْدَنِيْمَ مَكْنُ صَتَوْرَضَ اِيْرَغَ اَوْفُوكَ اَذَرِنَ اَمَّا اسْوَبْلُغُ مِيْهَرَّةَ
 يَالِيْمُحُ هَيْلُغُ مَلَّاسُ سَيْبَلُ هَلَّتْ يَتْنُ وَوَهْ غِيْمَشْنُ مَيْعَلَا وَوَهْ
 دَرَايِلُ اَيْنَغَلَا دَجَاوَكُ شَقِيْمُ عَزْمُ تَصَوْتُ اَشْكَشْ لَامُ لَكُ لَاهُوْكَ
 وَلَا قُوَّةَ اَلْمَا بِلَهَ اَلْعَلِيَّ الْعَظِيْمُ بَابِ دَهْمِ دَرِغَزِيْمِ وَكَلَامِ اَبْرُوْشِ مِيْجِ اَهْلِ رِنْدَا نِ بِنَا مَوْبِي

و غزیدانی که هم جنب و انس و نوزید اگر بر مصلوح مصرع و منظور است محو گشت بندی
 نیک شده اگر مصلوحی بود که علیه نیز بر دین نام بر کف دست است و پنج نام بر کف دست
 جب و هفت نام عَشْک و غزوان نوزید و مجزور و بد علیه علیه نیز د و اگر مصرع
 گفته باشد از این نامها ده نام بر پشت آینه نوزید و بد هفت نام گفته میکند نیک شده و اگر مجنون
 گفته باشد این نامها بر نقره نقش کند و بد هفت نام گفته کند صحت یابد و اگر کسی را نظر رسیده
 باشد از آفرین نامها بیست و یک نام بر مصلوح خواند و نزد وی دود کند و سه نام بخواند
 و دست بر پیشانی وی نوزید و سه نام بر کاغذ نوزید و بد هفت نام مجزور و مشق یابد پس گشت

لکه کردند کلام و غزای هفت و نام ابروش گزیدت تَحْمِيْدُ وَقَعَ قَبْ
 يَتَسَوَّلُ سَيْهَوًا هَلَلَا اَوْ حَيْتُصُوهُ اَوْ جِيْهَوُلَا
 مَادَّةَ سَوَا اَيَا بَمِ مَوْجِ ذَا وَنَدَبِي اَنَادَا اِنَا يَدَا رَا حُ
 خَالَمُ الْمَشْرِ يَامُدُّ هَلَلَا مَكْمَلَا هَلَلَا وَهَلَلَا وَوَهْ
 مَفْلَحَا وَلَا خِيَارِي رَسَلَا مَلَا عَاكَ مَخْرَاي لَا زِلْمُ بَدْمُوْكَ

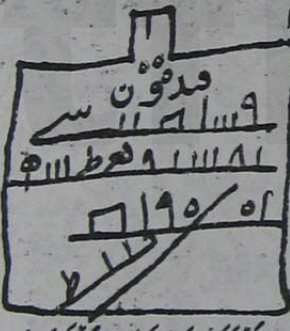
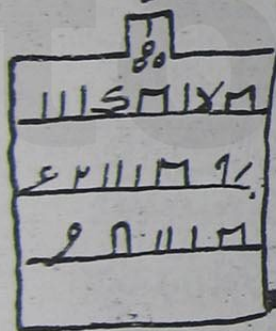
59v

ریوکل

العظيم باب ياردهم در عزائم حکم بلوهر و شماط خون ابروس کبر نبشت
حکم بلوهر و شماط بر جو آتش و گفتند یا بنر الله عاذا بربنا انکم تمامت اعواما ان و

مطیع اند و هر که بنویسد و یا بخود دارد سحر و جادوئی بر وی کار نکند و اگر ناسخه دارد
 انواع عجایب بنمید و دعوت شیاطین کند و هم حرب و شیک است پس سلام علیک را کند
 تا که در نزد عزیم حکم هر و شما طاعت عزیمت علیکم یا معشر الشیاطین و المجرمین
 و المسلمین و الملائکه المقربین و المتوکلین و الحمد لله الذی خلق السموات و الارض
 و المومنین و المومنین و المومنین و المومنین و المومنین و المومنین و المومنین
 موطوعوا بموئی هوئی کفی مولو طیعوا تو مزنی شرعو طوئی
 عشر طوا قوا ایشلین عبثوئی شور و طرمو عیم کر مو اشیطو
 و شما تر شو عیم مر به مو بو ثا الشفا عیلوا شیخ شیخ سحوا
 خنو طیعقا ذ و شه آهو قیعوا ثما آثر و مویشی عمر ابیطوئی
 بز و اثر مو اچیوئی و اطیعوئی بعز جلاله و قدرت جلاله و بزور
 داود هم طمشو عروئی شملوغ و عزیزه و کبریا به ایتوئی
 عز ثعنغو اطر شو مو ثا اچیوئی بعز الله الملك الدیان اللطاف
 بعزیه یا سکو ثورا مغوینا عز غرتمو اکرم کر مر خر خر خر
 امر بزرق ترق نو مو تر جو غم نار جهتم خذ و الشیطان
 اچیو اداعی الله بنور رب العرش الرب بیما فی رب الارض
 الرب البحر الرب بالجبل الرب بحق داود و بحق الزبور و کلام الله
 موعی طو شمعوا بالله العظیم یا رب و از دهیم در عزیم حکم هر و شما طاعت
 چون بلو هر و شما طاعت بنشد حکم هر و شما طاعت بنشد حکم هر و شما طاعت

عابد رس بود نام او معاد افش و جود بود و بدو بار در سفر و دو تخته از نقره پاک داشت
 و دو تخته مس مثقال و دایره بود و بر آن تخته مس خط کشیده و بر هر خط هفت حرف نوشته چون
 لکها بکنار دریا سدی سخنی آهسته بگفتی و کلام بخوانی و این دو تخته بر هم زدی در وقت
 ده جفت در اثر دریا بر آیدی و لکها فتر و تر و آید بر کفر و صدق بدو یا انداخته و در
 روز جمعه بجلستان رفت و خط را در حوض بکشد و حضرت آهسته بخوانی کفر سید اشرف را
 بدویم بکنیز مقصود حاصل کرد و بر فرزند خود را عمو با فرزند عمو این صنایع تعلیم کرده
 و من باین هم روزگار میگذرانم حکیم لکها گفت ای یکن صواب است بعد از آن سلمان گفت
 ای یکنه چون باشد گفت چهار دو چهار باشد و سرش چون سر لوح باشد و سرش چنانست
 که گفته شد و نقش تخته است

عزایم که اکس حاضر شود و مقصود
 حاصل کند و صبح من و اشیای من عزایم
 حاضر شوند و در جای مهمات از نعم
 و محبت و عزایم است

كلما كلما كلما ائتما عرنوه كلما يثمر اسب رغبو ممر اسب
 از یو تم اسب بلغ لك كذبت و تخلا كناه بسن زندق حلو
 لئلا اخر حنوه تخلا لم تملاه خر حنوا بئلام تخلا فر و زوئیم
 اسب ريفت ناسخ ناهل بلاغم نیدلا اوقته نیدلا و معه
 یولسح انا اهلنا ناهل ناهل و رد فلا رهش لزنت بلیلا
 ملا جورالا و اهیق رجلا فب صفتهك و كه دیمكر كرت
 هریع ایزكر فب رجلا بلا رحما یضقق الا ان كاره

وَهَلْ وَجَّزَيْدُكُمْ لَمَّا بَايَرَكُمْ نَا قَوْلَاهُ أَوْ مَسْئَلَا كَيْاسَلْسَرِيهِ
يَمْلِكُ لِيَرْتَبَ بَلْعُ طَارِسٍ مَقْسَمًا زِيْرَعْلَا مَسْخَرَلَاهُ حُبُّ يَامِرِيقُ
مَسْخَرَلَا وَقَرْنَبَرُوسِ لِحَيْثَا وَرِيُوْلَحْ هَلَا لِحْ هَيْزَعْ هَنْحَتْ

بِالله العظيم ، بسمه و تعالی در عزایم شما سر در بردار کردن خبیان در همه
مجرم و نیروت و عزایم شما سرایت دَحْخَلَا هَلَلْ یَرْبَمَا لَعْلَا
بَحْرَلَا مِیْجُوْلَا کَلَمْ مَوِیْ بَبْکْ آيَا دُبْعِنْ کَايَا وَبَعْلِسْ اَنْ
دَهَا طَانِ مَلَا مِیْفَسْمَلَا طَارِسْ یَدْلَا لِمَعْنَا مِهْلِعْ رَنْغْ نُوْصَحْلَا
مِهْلِعْ نِیْلَا ضَلَا تَمَا یَا هَلَلَا یَا مَسْخَرَلَا یَا مِیْجَلَا یَا کَلْمَلَا یَا تَفَاحْ
یَا رَانِ مِیَانِ یَا رُوْگَنْشِ یَا رَانِشِ یَا ظِیْنَاتْ یَا اِیْخْ یَا اَمِیْرِقْ
یَا اَرْبْ یَا مَبْرُکْ مَرْکَلَا یَا مَرْخِیَا یَا مِیْجَلَا رَلَا یَا تَاغِ نَشْرِغْتَلَا
یَا لَبْلَدْ نِیْرِیْجَلَا یَا لَاجَلَا وَدَمَارْ کَلَا اَوْسِیْلْ هَلَمْتَلْ

بِالله العظيم ، بسمه و تعالی در عزایم شما سر در بردار کردن خبیان در همه
مجرم و نیروت و عزایم شما سرایت دَحْخَلَا هَلَلْ یَرْبَمَا لَعْلَا
بَحْرَلَا مِیْجُوْلَا کَلَمْ مَوِیْ بَبْکْ آيَا دُبْعِنْ کَايَا وَبَعْلِسْ اَنْ
دَهَا طَانِ مَلَا مِیْفَسْمَلَا طَارِسْ یَدْلَا لِمَعْنَا مِهْلِعْ رَنْغْ نُوْصَحْلَا
مِهْلِعْ نِیْلَا ضَلَا تَمَا یَا هَلَلَا یَا مَسْخَرَلَا یَا مِیْجَلَا یَا کَلْمَلَا یَا تَفَاحْ
یَا رَانِ مِیَانِ یَا رُوْگَنْشِ یَا رَانِشِ یَا ظِیْنَاتْ یَا اِیْخْ یَا اَمِیْرِقْ
یَا اَرْبْ یَا مَبْرُکْ مَرْکَلَا یَا مَرْخِیَا یَا مِیْجَلَا رَلَا یَا تَاغِ نَشْرِغْتَلَا
یَا لَبْلَدْ نِیْرِیْجَلَا یَا لَاجَلَا وَدَمَارْ کَلَا اَوْسِیْلْ هَلَمْتَلْ

رَاتِلَا هَلْ هِيَ وَرَشَفْطَغْنِيَا بِلْ طَبُوطْغْنِيَا بِلْ طُورْطَشَفْنِيَا بِلْ
 مَفْشَقْ مَشْتِيَا بِلْ مَقْعَكْ أَوْ ذِشْ قَحْبْ كَلُوا الْمَنْفِ بِطَاهَمَطْعْ
 وَكَلَكْ شَعْلَشَلَا بِلْ فَقْلَشْغِيَا بِلْ قُرْهْ لِيْبَعْلِكِيْلْ رِذْوَانِ
 حَوْلَا مِيْنَكْ فَتَقُونْ مِيْنَكْ نَحْ نَحْ مَوْبَقْ مَوْبَقْ مَوْفِقْ بِلْ
 اَرْسَكْ يَا لِيَصِيْعْ اَلْكَلْهَمْ سَرْعَلَا بِلْ اَلْعَرْشِ اَلْعَلِيّ اَلْعَظِيْمْ
 بِاَزْدَمْ دَرْ حَكْمْ حِكْمِ اِيْسْ كُنْتْ يَا رَسُوْلْ اَللّٰهْ مِنْ مَعْلُومَاتِ يَكُوْنِيْدَامْ وَتَمَعْ
 بِيَا دَر اَوْ هَسْتْ سَلِيْمَانْ بَغْر مَوْ دَا بَنُوِيْدْ حِكْمِ اِيْسْ كُنْتْ يَا اَصَفْ
 بَدَانْ وَاَلَا هَاشْ كَهْتْ سَنَكْ نِيْلَهْتْ حَجْر اَلْعَقَابْ حَجْر اَلْقَاطِرْ
 حَجْر اَلْاُمُوْر حَجْر اَلْقَوَانِيْسْ حَجْر اَلْاَرْبْ حَجْر اَلْحِي حَجْر اَلْمَوْتْ
 اَلْكُوْر مَشْرَحْ دَمْ سَنَكْ هَا رَا بَدَانْ يَا اَصَفْ كَهْتْ حَجْر اَلْعَقَابْ سَنَكْ سَرَحْ وَ سَفِيْدْ
 بُوْدُوْنِ يَحْسَبَانِيْ بَرْ صُوْرْتْ زَنَكْلَهْ آوَارْدَهْدْ وَاَرْمِيَا نَزْ حُوْر مِيْرُوْنْ اَيْدْ
 وَاَكْرَا زَانِيْ سَنَكْ قَدْرِيْ دَر دِهَانْ كِيْرِيْدْ وَ بَزْدِيْلْ بَا دِشَاهَانْ رُوْدْ اِيْشَاهْ
 مَشْفَقْ وَ مِهْر بَانْ كَرْدَدْ حَجْر اَلْقَاطِرْ سَنَكْ سِيَاهْ وَ سُوْر اَفْ بِيَا رَا اِنْجَاوْدْ
 نَشَانْ اَسْتْ كِه اَكْر دَر مِيَانْ شِيْر لَهِيْ بَخُوْشْد اَكْر كِيْسْ اَزْهَر دَا دِه اَشْدْ قَدْرِيْ
 اَز اِيْنْ سَنَكْ اَبَا صَدْلْ بِيَا يَدْ وَاَكِيْلْ نَحُوْر دِشْفَا يَابَدْ حَجْر اَلْاُمُوْر سَنَكْ كُوْجِكْ
 بُوْدُوْر اَكْ دَانْ رَا سَفِيْدْ وَ نَشَانْ اِيْ اَسْتْ كِه اَكْر دَر مِيَانْ سَرْ كِه لَهِيْ بَهْ بِنْدُوْ اَكْر رُوْجِ
 يَا قُوْجْ كَرْمِيْزِيْ نِيْلْ شُوْدْ حَجْر اَلْقَوَانِيْسْ سَنَكْ بُوْدُوْ سِيَاهْ مَاسَفِيْدْ اَكْر دَر اَنْشْ
 مَنِيْ قَطْعْ وَ طَعْمْ شُوْدْ وَاَكْر زَنَاحْ دَر دَسْتْ مَنْدُوْدْ بَارْ نِهَنْدُوْ اَكْر دَر مَعْلُكْ
 وَ دَر خُوَارِيْدْ مَالِدْ سَفِيْنَهْ شُوْدْ وَاَكْر بَر مَارْ عَفْغِيْ كَرِيْدَهْ بَزْدِيْلْ شُوْدْ حَجْر اَلْاَرْبْ

اوصاف الالهة
 و صفات الالهة
 و صفات الالهة
 و صفات الالهة

٤٢

سنگی بود سفید همچون کافور و بهیچ سنگ نتوان شکست و اگر بر سر اهل آب نرسید
 نهی بگیر بر سرش بونتی ریزی هزار باره شود و اگر این سنگ را بر آه خیم نهی راه
 بروی بسته شود و اگر خداهی که زن هم احوال لهایی با تو بگوید این سنگ
 در در بر سر او نهاده احوال بگوید حجر الحی سنگی سفید یا سیاه یا سبز باشد
 نشان است که سوراخی در میان دارد بخاکه انگشت در آنجا رود و اگر دختر
 دوشیزه را دختری رفته باشد این سنگ را با مغز سر بگو ترا سفید بر هم کند
 و بار و عنق زیت سه بار دختر بگیرد هر گاه که بمردن او در باب مصطکی بخوید
 دوشیزه کرد و اگر کسی را مار بکزد این سنگ را بر سر که گفته باید و بر مار کزیده
 مالد شفا یابد و اگر کسی را کزد دهان باشد این سنگ را با نشاسته ببلد و در دهان
 گیرد بود دهان ببرد حجر الموت سنگی بود بر مثال ذره بچ سست بود و چون دست
 بروی نهی از هم پیاشد و اگر جبهه از این سنگ در خون د کسی می مفلوج کرد و حجر القفا
 در خانه لقلق باشد حجر البقا طبر در کورستان و خانه هد هد باشد حجر الموت
 در میان شطرها و در جاها که آب بسیار باشد حجر القفا بر سر در امن کوهان
 که گیاه بسیار باشد اینجا باشد حجر الاربع در خانه پرستور باشد حجر الحی در خانه
 سوسن دشتی باشد حجر الموت در جاه آب باشد باب ستان و هم در غرام حکم کرد
 و انوار الکرم عجمه تخمین و مفلوج و سحر کرده و در خون ملاط و عقدا لسان و در دوش
 و دشمنی و تسلط کردن بسیار شکوید و غرام مفلوج و مصرع که نشر باید کرد است
 ای مجسم ای حوایموا ای لا عود شمر فحب ابن ز و مویش
 بنت بر خفا یک درک تماویک درک هب لب درک و شیخ
 برشت در کو جوا با درک فحب یرفقت لیحا و ز قهر بان
 فرق فحب یوم و شیخ و داود و نا و نا قهر بان و رف فحب یوم

والرياسة والرفعة والقهر والاعدا والفت والحبا والقضا المحوج
 ولركوب البحر والدخول على سلاطين والقضات والمكابروا ووزرا
 تكتبها ثم تعلقها على وجهك تحت عمامتك وهي هذه الاسماء العظيمة
 يا سحاج يا عال يا طرياب يا حبايل يا عسقا يا طحيفل
 طيها هيطا حناح بقنايل ضعيفي طلح امطي لاحسية
 الله اكبر لوه لوه ادوى بحق هذه الاسماء اعطني يا الله ما ارومه
 من رضا من جز الدنيا وجز الاخرة فايده عجيبة قال النبي صلى الله عليه وآله
 من اراد من امتي ان يرا مقامه في الجنة والحدود العنق فليبلغ الوضوء ثم
 يطهر ثيابه ويقرا عند نومه هذا الدعاء ثلثه مائة وستون مرة وهو هذا الدعاء
 اوله سبحان الله الاليم سبحان الله القايم الاليم سبحان الله وحده
 سبحان الملك القدوس سبحان رب الملائكة والروح سبحان العلي الاعلى
 سبحانه وتم اسماء المكتوبة على عصى ^{الكهنة} كعبتها وطرحها في باب بيتك لا يرق
 ذلك البيت ولا يجترق وان طرحتها في محزن فيه عيش لا تأكله الدود ولا

تشرق للصوم وهي هذه الاسماء العظيمة
 ٢ ص والي اسم ٤ دوف ك ر ح ي ح س رب ص ل ي اسم
 عن وجه الصدر تكتب ويعلقه في العنق ثلثة ايام تكتبه على الرقب
 وهي هم الله الرحمن الرحيم ص ه ه للمسلم ح ر ع

[illegible]

و تشیع و مسلمین و در تحم قحبت یقشویت نوز و مدها لیم نیو نایلم
ارمجا اریدن ابعاد و هذاب اکا رس رینم چاهلا ابعاد هاجلین
اعتوامع نوکر سی هلا ببر هلا ترقب ر و بن ای بر بانه العظیم
عیرام و خور سلطان امین این طسمان از عظیم ست روز ادینه بر طام امیر نوید
و بار و عن بنفشه و بر پشای مال و بر نویدک سلطان نرود هر طبع که بخواد از اگر طسم

عمرایم زبانه بد دشمنان اگر خواهی که زبان دشمنان بسته شود این نام ملاطیان
در طام البینه نویسی و کلام بسوی در روی خود مالد و بر او دشمنان رود زبان
بستان بسته گردد و عزائم اینست ایها الملائکه المقربین بحق استوقبائیل
و نور شمعائیل و هور یائیل و شطروش و عفو شائیل و نصو شائیل
و جمعائیل نور المقدس و نور العظمی بالله العظیم عزائم دل درستی اگر
خواهی که کسی را دوست کسی گردانی بنویسی این عزائم را بر شکر سفید در پنج البینه
نکندارد و شربت سازد و بخورد آنکس دهد در ساعت دوست یکدیگر شود
و عزائم اینست اشل میرونت شو شورق جم جم جو عضم بشور
جوا صمحات شوم کمز نور صبعهوه سعطی عها طر نور
بالله العظیم عزائم دل بردی و دشمنی از قلبه دل بردی و دشمنی بر او شده و باه
دباعته کرده نوزد و در کورستان چهودان دشمن کند در میان هر کس که خواهد ^{سختی}

این طارم شهوت بلا طوهوم سیاه سلطعور باصفی ط
 نورش طهشورش نورش باشی عشر الحین کلمات کلیده سمطوره
 رویانه از رنا دنا رجوم محول باب هجدهم در غنائم اصف بجا
 باب نوزدهم در کلام شاطون الحین و تمام حین و جان و روان طبع این کلام اند
 و در هم باب از نوده محکم شاطون اینست ملا حرس کل کلام
 و و انقص کل کرد کنگ کر زد و بیلا د فنا کر هل کل ناف عم
 ربیع رسیا انقم اذل بقرف افاق بص بلا و لرب یعراق
 و فجب یا فاضل و اقص نازجا و بلا و ارجو نایلا بلا و کردا
 انجب نو طملا یا تقطع الطلیع لما لمسلا هلا لا لا حب
 فلا باب مسیدیم در غنائم محرم الحین و غنائم اگر بخور مرد بود
 و ستاره وی بستاند و به بناید و این غرمت را بر سن خواند و یک
 ساعت در زیر زانو نهاده و باز بناید اگر زیاده شود دیور زده باشد
 و اگر کم آید جادوی کرده باشد و اگر بر حال خویش نماند عیب بیماری
 کند و غنائم که در دستار خواند اینست اللهم الله الرحمن الرحیم
 والصفات صفا والراجات زجرات اذرا و ایه یستخرون
 غرمت علیکم ایها المستنون ایما کتم فی بلاد الله و شهرها
 و غربها لا ارض تقلبک ولا شمار تظلك ولا سهل ولا
 جبل ولا بر ولا بحر ولا نور ولا ظلمة ولا ماء ولا بئان
 حتی تجیب فی ثوبان ۲۲ م ان لا ین السحر ففصره و ان کان

مِنَ الْجَنُّونِ فَطَوَّلَهُ وَإِنْ كَانَ مِنَ النَّظَرَةِ وَالْفِرْعَةِ فَبَيَّنُوا
 مَا بَيْنَهُ بَعْرَةَ اللَّهِ وَبَعْرَةَ اللَّهِ وَبِمَا جَرَى بَيْنَهُمَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
 وَعَلَى مُحَمَّدٍ الْمُصْطَفَى عَبْدَهُ وَرَسُولَهُ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَكَرَّمَتْهُ رُوحُ
 مَقْبَعِهِ وَيَسْتَأْذِنُ بِهِ بِجَانِبِهِ وَهِيَ أَنْ عَزَمْتَ بِرِسْوَائِهِ بِمَنْ أَنْ تَبْشُرَ
 حَرْبَ مَا لَمْ يَكُنْ تَبْشُرُ وَتَحْجُزْ دِيْوَانَهُ أَنْ تَعْلَمَ بِكَ كَارِذِي خَوَانِهِ بِمَنْ سَوْنُ خَوْفِ
 بَكَرْدَانِ بَسْ خَطَرِ بَرْدِ خَوْنِ دُرْ كَرْدِ وَبِأَنَّ كَرْدِ خَطَرِ بَسْ بِرْدِ بَسْ خَوْنِ كَارِ
 بِرْزَمِينَ فَرْزُورْدِ وَبِأَنَّ عَزَمْتَ بِرِسْوَائِهِ بِمَنْ أَنْ تَبْشُرَ حَرْبَ مَا لَمْ يَكُنْ تَبْشُرُ
 أَحْرَزْتُ نَفْسِي وَمَالِي وَأَوْلَادِي وَأَحْوَالِي يَا اللَّهُ الْحَزَنُ الْحَصِينُ
 فِي جَوَارِ اللَّهِ وَكَتَبَهُ الَّذِي الْجَمْعُ الْجَنِّ بِكَلِمَاتِهِ قَدْ أَذِنَ
 لَكُمْ أُمُّ عَلَى اللَّهِ تَقَرُّوْنَ أَيْنَ وَلِيَّتِي اللَّهُ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ وَهُوَ
 يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
 وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ بَلَّغْتَ حُجَّةً وَظَهَرَتْ أَمْرُ اللَّهِ وَتَفَرَّقَتْ
 أَعْدَاءُ اللَّهِ أَنَا أَهْلِي وَمَالِي وَأَوْلَادِي فِي حَرِّ اللَّهِ وَكَفَى اللَّهُ وَلِيْنَا
 وَحَافِظُنَا وَنَاصِرُنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِينَا وَعَنْ أَيْمَانِنَا وَعَيْنِ شَمَائِلِنَا
 وَمِنْ أَيْدِيهِمْ وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَمِنْ شَمَائِلِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَقْدَامِنَا وَمِنْ
 فَوْقِ رُؤُسِنَا هُمْ شَمِيدٌ إِلَهُ أَقْدَامِنَا هُمْ وَمِنْ فَوْقِ رُؤُسِنَا هُوَ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَالْعُلَمَاءُ قَائِمًا بِالْقَضَاءِ ۚ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۚ
 عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ حَرْبُ جَنْدِ نَبِيِّكُمْ أَنْ تَكُونَ أَوَّلُهُمْ كَوْنُهُ وَمَعَهُ وَحَلُّهُ
 بِرِسْوَائِهِ حَرْبُ أَهْلِ الْكِبَرِ عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَكُونَ أَوَّلُهُمْ كَوْنُهُ وَحَلُّهُ
 وَكَفَى الْأَوْدَى رَأْدُ دِيْوَانِ الْفَتَى رَسِيدُهُ وَبَدَنُهُ خَطَرُهُ وَخَوْدُهُ رَسَائِدُهُ

دیوار در پیش صوفی نه و این کلمات را بر کف دست چهار نوید تاوی دست بر آرد ای
خویش بیاورد و در هر یک از حاکم چشم از آن بپاید دیگر کند و عزیمت که بر کف نوید است

سعد از آن انی عزای را با و از بلند سخن اندامش و تیغ من حاضر تویم و احوال بیمار بدایم و مقصود بیمار
ما مل کنم و نام مطیع انی عزایم ای و انی عزمت بزرگست و از انی عزمت هم کس را مقصود ما مل
نشد و عزای بنای از نموده و کرب است و عزمت ایست اعوذ بعزة الله ان

يَحْضُرُونَ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ اسْتَغْفِرَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْغَافِقِينَ
إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمَانَ وَإِنَّهُ بِمِثْقَالِ ذَرَّةٍ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْآتِلُوا عَلَى وَاتُوا فِي مَسَلِينَ عَزَمْتَ
عَلَيْكُمْ بِاللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ مَا لَكُمْ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ
وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ عَزَمْتَ عَلَيْكُمْ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالنَّيَالِينِ عَزَمْتَ عَلَيْكُمْ
عَلَى خَائِلِكُمْ وَتَعَلَّمَكُمْ وَذَكَّرَكُمْ وَأَنشَأَكُمْ شَاهِدَكُمْ وَعَايَنَكُمْ صَغِيرَكُمْ وَكَبِيرَكُمْ
شَبُوحَكُمْ وَشَبَابَكُمْ يَهُودِيَكُمْ وَنَصْرَانِيَّكُمْ مُسْلِمَكُمْ وَصَلَاتِيكُمْ حُجُوسَكُمْ
وَكَافِرَكُمْ عَرَبِيَّكُمْ وَعَجَمِيَّكُمْ رُومَكُمْ وَهِنْدِيَّكُمْ شَرْقِيَّكُمْ وَغَرْبِيَّكُمْ
سَهْلِيَّكُمْ وَجَبَلِيَّكُمْ بَرِّيَّكُمْ وَبَحْرِيَّكُمْ وَوَادِيَّكُمْ وَدَبَرِيَّكُمْ مَلُوكَكُمْ

وَأَعْوَانُكُمْ شَيْطَانُكُمْ وَجَنِيكُمْ عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ بِاللهِ وَحْيِ اللهِ وَبِاللهِ
الَّذِي هُوَ أَفْهَمُ فَوْقَ سَبْعِ سَمَوَاتٍ وَسَحَرِ الْمَسْرِ وَالْقَمَرِ بِاللهِ الْإِوَلِ
قَبْلَ كُلِّ شَيْءٍ وَالْآخِرِ بَعْدَ كُلِّ شَيْءٍ أَهْيَا دَنُوشَ وَجُنْدُكَ
وَأَنْتَ يَا جُنْدُ كُلِّ وَجُنْدِكَ وَأَنْتَ يَا دَنُوشَ وَأَنْتَ
يَا كَعْبُ بْنُ كَعْبٍ وَجُنْدُكَ وَأَنْتَ يَا عَبْدَ الرَّحْمَنِ وَجُنْدُكَ
أَنْتَ يَا مَهْأَقَالَ وَجُنْدُكَ أَنْتَ يَا جَامِدَةَ وَجُنْدُكَ وَأَنْتَ

يَا شَمْرِي وَجُنْدُكَ وَأَنْتَ يَا عَلِصْ وَجُنْدُكَ يَا فَرُوةَ وَجُنْدُكَ وَأَنْتَ
يَا قَيْسَ بْنَ قَارِسَ وَجُنْدُكَ وَأَنْتَ يَا رَقِشَ بْنَ وَقَاشَ وَجُنْدُكَ
وَأَنْتَ يَا رَقِشَ بْنَ رَقَاشَ وَجُنْدُكَ يَا وَقِشَ بْنَ وَقَاشَ وَجُنْدُكَ
يَا ذُو بَعْدٍ وَعَمْرُوَ وَجُنْدُكَ وَأَنْتَ يَا أَهْنَا وَجُنْدُكَ وَيَا مَالِكَ
عُرْيَةَ وَجُنْدُكَ وَأَنْتَ يَا دُودَاجَ وَجُنْدُكَ وَأَنْتَ يَا شَمْدِي
وَجُنْدُكَ وَأَنْتَ يَا بَايَزِيدَ وَمَهَا قَالِ وَجُنْدُكَ وَأَنْتَ يَا مَيْمُونُ
وَجُنْدُكُمْ وَأَنْتَ يَا شَهُورِشَ وَجُنْدُكُمْ وَأَنْتَ يَا شَقِيطُوشَ
وَجُنْدُكُمْ وَعَزَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَقْسَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَخْرَجْتُ عَلَيْكُمْ مَعَاشِرَ الْأَرْوَاحِ
حَيْثُ كُنْتُمْ مِمَّا أَعَزَّمُ بِهِ وَأَنْتُمْ بِهِ مَخْلُوقٌ مِنَ الْمُضِلِّينَ عَلَى
مَخْلُوقٍ مِنَ النَّارِ السَّمُومِ بِالَّذِي تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ الْكَلِيمِ
عَلَى الْجَبَلِ الْعَظِيمِ عَظِيمِ الْمَلَكُوتِ إِنْ كُنْتُمْ يَهُودِيًّا فَعَزَمْتُ
عَلَيْكُمْ بِالْقُرْآنِ وَبِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِمُوسَى ابْنِ عِمْرَانَ عَلَى شَفِيرِ
الطُّورِ يَا أَوْفُحِي الذُّوْبِي أَخْرَجْتُ سُنْدُسَ بَيْرُشَ مَرَقَرِشَ
أَقْرَاشَ عَتْرَ الْبَاشِ خِيُولَ شَيدُو بَيْشَ الْأَمَّا أَجَبْتُمْ وَسَمِعْتُمْ
وَأَطَعْتُمْ إِنْ كُنْتُمْ نَصْرَانِيًّا فَعَزَمْتُ عَلَيْكُمْ بِحَقِّ الْأَنْجِيلِ وَبِمَا أَنْزَلَ
اللَّهُ عَلَى عِيسَى بْنِ مَرْيَمَ عَايَةَ السَّلَامِ دَرَنِيشَ هَيْطُوشَ
فَطِيطُوشَ قَبْطُشُشَ هَشْتُ شَهْتُ هَتْ وَهَتْ

إِلَّا مَا سَمِعْتُمْ وَأَجِبْتُمْ حَيْثُ مَا كُنْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مَجْزُئًا فَعَزَمْتُ عَلَيْكُمْ
 بِالنَّارِ وَالنُّورِ وَالْمَاءِ وَالْهَوَاءِ وَالظُّلُمِ وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرِ
 وَبِمَا عَزَمَهُ اللَّهُ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَبِحَقِّ ذِي الْقُرْبَيْنِ شَجِيعِيوش
 أَنَا ثَانَهُمَا جَثُورًا أَنَا شَجِيعِيوش شَمَشْتِي هَشْتِي إِلَّا مَا سَمِعْتُمْ
 وَأَطَعْتُمْ وَأَجِبْتُمْ حَيْثُ مَا كُنْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمًا وَإِنْ كَانَ الْإِسْلَامُ
 دِينًا وَعَلَى أَيْ دِينٍ كُنْتُمْ فَإِنِّي عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ بِحَقِّ الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَبِحَقِّ
 مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ صَ وَبِمَا وَجَدْنَاهُ رَسُولَ اللَّهِ صَ فِي الْقُرْآنِ الْعَظِيمِ
 وَبِالطُّورِ وَبِالْكِتَابِ الْمَسْطُورِ وَبِالسَّبْعِ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنِ الْعَظِيمِ وَبِالسَّبْعِ
 مِنَ الْحَوَائِثِ وَبِخَوَائِطِهِمْ جَمْعِي وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلَ وَبِالَّذِي
 اخْتَدَاهُ إِبْرَاهِيمُ خَلِيلًا وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا وَبِحَقِّ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مِنَ الرُّوحِ
 الْقُدُسِ وَبِعِثِّ مُحَمَّدٍ وَبِالْحَقِّ بِنَا الْعَجَلِ الْعَجَلِ الْأَصْرَ عَتَمُوهُ وَكَلَّمْتُونِي
 السَّاعَةَ أَسْمَاءَ الرِّجَالِ أَوْ هَيْئًا شَرَاهِيًا وَبِاللَّهِ الْعَظِيمِ يَا رَبِّ بِسْمِ وَرَمِ دُرْغَزَامِ
 دُودِاحِ بَدَانِ كَهْ حِرْنِ تَخْضِي أَرْبَابِي أَدَمِ دِينَ زَدَهْ بَاشَدَهْ وَسَحْنِ نَكْوِيدِ
 هَرْدِ وَانْكُتِ مِيَانِي دَسْتِ أَوْ بِرِسْمَانِ مُوَيْنِ بِيَايِدِ سَبْتِ وَابْنِ
 كَلَامَتِ بِرَحْوَانْدِ أَوَّلِ لَسْجَنِ دَرَايِدِ وَكَلَامَتِ أَيْنَسْتِ عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ بِحَقِّ سَمِئِيلَ اللَّهِ
 قَالُوا أَنْطَقْنَا اللَّهَ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تَرْجِعُونَ
 بَلُورِ بَلُورِ يَا بَلُورِ حُونَ اِيْنِ حَوَانْدَهْ بَاشِي لَسْجَنِ دَرَايِدِ بِرِ مِنْ هَرْدِ حَوَاهِي
 وَنَا مَشِي بِرِ سَ كَهْ دِي وَاسْتِ يَا بِرِي وَبِرِ سَ كَهْ كَدَامِ دِينَ دَارِ دَرَاوَرِ
 بَدَانِ دِينَ سَوَكُنْدَهْ تَابِرِ وَدَوَانْدَرَانِ سَلْعَتِ پَارَهْ دَعْفَرَانِ سَوَرَانِ

و بکوی تابیر و ن رود و بفرمای تابای حب بیرون رود و بامکت کوحله
نزدین و این کلمات را بر خواند تا برود و کلمات آیت لا یفرعها ولا
یُرسل علیہ ایلہ رسل بذلک بحق طور سیناء هَلَقَا کھواری
کھواری حوها جا مندی حین خوانده بانی در ساعت برود و بامکت
و اگر نزد از اول سوره و الصافات تا شهابا تا قب و سوره فتح و قتل اعدو دو کار
منزله عتیک و عزیزان بر جام چینی و به تا کبره دشفا یابد و بفرماید که آن مصرع دوم ماه
گوشت خورد و بفرمای تا دلش خوش دارند و سه روزی را تنها گذارند و اگر زن باشد
سواد نه بیند و اگر مرد باشد بجمعت کند مصرع نیک شود و عزیزی که من و لک من مطیع اند
بنایت محراب است اگر بجه مصرع و دیو زده آن نیز یاد کنم پس سلمان بزود تا آخر دارند
دو واج گفت حین حواری را دیو زده بشد خطی بکشد و در میان خط بشیند و چهار را
پیش خود بنشاند و بر کف دست ریت وی بنویسد که جسم الله الرحمن الرحیم
تعلوا علی و اتقوا فی مسلین طغطوفیه بطا کطوفیه بطا کطوفیه
بطا و بفرمای تا دست برابر روی بدارد و بجا بست و یک نگاه کند و این عزیمت بخوان
که اگر دیوانه است انگشتان وی فراخ از یکدیگر برود و اگر جادوی باوی کرده باشند دست
بر زمین نهد و اگر ضرر خوردند دست بر دهنش نهند علی علیه باید کرد و این عزیمت را با و از بخت
باید خواند و ترس در دل نیارد که من و لک من و لک من و لک من و لک من و لک من و لک من و لک من
اعوذ بالله من الشیطان الرجیم جسم الله الرحمن الرحیم عزیمت علیکم یا معاشر
الشیاطین الذین اذ اسمعوا و لا یعو و اذ اسمعوا اجابوا و اذ اسمعوا
حفظوا و اذ اسمعوا انطقوا و اذ اسمعوا هول الکلام و هول العزیمه
عزیمت علیکم لعن عمر الله علیکم و بنور وجهه الله علیکم و بقوة الله علیکم
و سلطان الله علیکم ان کنم مسلما و بحق الحمد المصطفی ص و ان کنم یهودیا

و بحق التوریه موسی و ان کنتم نصرانیاء و بحق عیسی و لا یجیل و ان کنتم مجوسیاء
و بحق النار و النور و عزمت علیکم با معاشه الشیاطین و بحق هذه الکلام طرأ
بمی کلا اذا دکت الارض دگاو جا و ربک و الخلیل صفقا و حی یومئذ
یحضرون یومئذ یدکر الانسان و انی له الذکری ماب یکدر ان کلاته بربر اکنت
خزین خزانده و بناید انکس را که صرع است به با ببقته و مقصود صرع از این حاصل شود
و کلمات آمیت ادا اردتم من مکان بعید سمعوا لها تقیضا و زفیرا
و اذ القوا منها مکانا ضیقاً مقهرین ذعوا هنالك ثبورا و تزل
من القرآن ما هو شفاء و رحمۃ للؤمنین و لا یزید الظالمین الا تبارا با برید صدام
در عرایع بنی ابلیس چون عزمه استقال و اولی شمع عرایع صود بکفته عینه و در ابلیس ایگو اند
و کنت کلام خویش را بر منی مسلم کن تا بدایع عینه کنت کلام من بکفته فحیح و او تر خربت از او هر که
از جای دور بیاوردی بنویس ای کلمه را بر نعل یا کورای و در استی از او دست ایگر ای کلام بخواند
اگر صد زبیر سنگ بلور در حال بیاورد اگر بنام ام کس که خواهم بر کاغذ نویسد یا بخت و یکدانه طفل بیاورد
و باره بخند لبو از او انکس را عشق بخواهد اگر در او از خواهر که مرادی از بر زنی بستر کنی ای کلام بنویس
و در میان قفل نهاده و در کنار اب دخی کند انکس بستر شود اگر کسی خواهر که بیاوردی و در بچگی او را نه بینه
همیز کلام بوقت چاشت بر پوست رو باده دباغته کرده نویسد و بر بار زنی بنده دایمگی او را نه بنده اگر کسی
خواهد که دختر را بیاورد از او همیز کلام بر باره انکس نویسد و روز چهارشنبه رو باده بنک در کور کند
دخی کند انکس بجا رکود و اگر خواهر که خواهر چشم کمر بنده بنویسد بنام انکس ای کلام بر بار کاغذ
و در زبیر سنگ گران کند خواستش بر سر شود و اگر خواهر که را نه بستر کسی بر بنده بنویسد ای کلام و در خانه
نار یک در زبیر سنگ گران کند و او و کفر انکس بستر شود و خواهر از منی او اگر کسی ای کلام را بخند
و از عریان بر پوست او نویسد و در بار زنی دهشت بنده و سبب یا بستان از او بر زبان رود و اگر
صد حرفی کرده باشد او را عینه بر و کرامی دارند و اگر بر زبان و زبیر خواهر کلام او و هر کس
که او را که کند و یا نشی که در مسلمان بنویسد تا آنکه گرانده و عرایع عینه انکس عزمت علیکم یا اصحاب
السحر و الرسوا من اهل الفساد من جنود ابلیس و او لا دایمیس التبیح

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم الجليل الحيار الملك القهار الشمس والقمر والليل والنهار ملك داد
عن طينوش بلاء شفيق رفيع دایم بلا زوال بحق الملك الليل والنهار شما که با کینه
و دین دارانده بحق آن نای که ادم خوانده و صفی گشت و موسی خوانده و کلیم گشت و عیسی خوانده و روح
الاسم گشت و موسی خوانده و کلیم گشت و عیسی خوانده و روح الاسم بر محمد المصطفی خوانده و محمد
گشت و زمان برید که توره موسی و انجیل عیسی و زبور داود و صحف ابراهیم و زفران محمد که
فرمان برداری کینده و کارمن برارید که محمد و اله خویر ابر میرا پیری تیر میرا آن
تقوی اخوستی بادن و داعخوا غار غار لاشی لاعلستی ار علوش ناهیا
شرا هتیا منیهیا یا کسعن یا محقق یا ملکه و ملکته و جلالت یا غالب الرحمن یا موسی
عمران لستغوشی شما که با کاینده و از و از جانیده این دادا ینده حاضر گردید و جمع گردید
نفرمان خدا عزوجل و کلیم سلیمان و داود و محبت شهاب الدین سهروردی بعد از کلمه ای
عزایم بخواند چون یک نوبت یا بیخ نوبت یا یا نرده نوبت بخواند البه حاضر شوند و بر و ال
و صواب مشغول شوند و هر چه خواهم بپرند و همه کنند و این تراغله و ده و اسم اعلم باب
ستده و فتح در سر کرده نامها چنین است یک بدین اعلت خزان سوگند دهند دین جودای
بسم الله الرحمن الرحيم يا لتي انزل الله واخذ الله موسى بن عمران و جلال الله الرحمن
الرحمن اخلقك يا ايها الملعون لعن الله و بقدره الرحمن و محبت جبرئيل و محبت
و محبت الذي افتح ابواب السماء و نزل جبرئيل برسالت الى جبرئيل الى طور سيناء

على موسى ابن عمران وبحق موسى بن عمران وبحق زبور داود وبحق الايات النزلات
 بطور سيناء وبحق زبور داود لما دخلت في طاعة زبور داود رسول الرحمن وطفقة
 الرحمن والذي دعاه سليمان على طاعته بسم الله العظيم ذي السلطان العظيم شديد
 الى دظلت بالملعون في طاعتي حتى استعين عليه بحق ما ذكرتك الا بتاعدت وتفوت
 وَتَحَلَّيْتَ اَنْتَ وَلَا قِيْلَتُكَ وَلَا عَشِيْرَتُكَ وَلَا رِيَابُكَ وَلَا يَرْسُلُ الْاِ
 صاحب كتابي هذا برسالة ولا يرسل ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم وصلى الله
 على خير خلقه محمد وآله واصحابه اجمعين سوكتهم دين نصارى اميت بسم الله الرحمن الرحيم
 من كلام الانجيل الذي انزل الله على عيسى بن مريم روح الله وكلّمه اخلقك يا ملعون
 بحق الله من كلام الانجيل وبحق اليوم الذي فتح ابراهيم السماء ونزل جبرئيل معه
 مريم بنت عمران فجاء عيسى بالحق ونصرف بالحق فجاء جبرئيل
 مَعْدُوَّةٌ وَخَرَجَ عَيْسَى عَشِيْقَتَهُ وَجَاءَ عَيْسَى بِالْحَقِّ وَنُصِرَ بِالْحَقِّ اَخْلَقَكَ
 بحق مريم الانقودك ولا قبليلتك ولا عشيرتك ولا ذريتك ولا نزل
 عليه رسل فان اطعم اجمعهم ولا قد اتاكم الله شهنا ب ثاقب عابدين ورسول
 عليكم كما شئوا من نار ونحاس فلا تقصران ولا حول ولا قوة الا بالله العلي العظيم سوكتهم
 دين سلما ان اميت بسم الله الرحمن الرحيم من كلام القرآن ومن كلام محمد المصطفى م اخلقك
 ايها العبد المسلم بالله وبحق رسوله الله وبحق القرآن العظيم وبالايات والذكر الحكيم
 وبما انزل على محمد بن عبد الله صاحب القضب الناقة وتاج الهراوة وحاب
 قول لا اله الا الله محمد رسوله من العالمين واسلك ان تجمعوا بالاطاعات بحق هذه
 العربية هيأها عجلوا عجلوا واسرعوا واطيعوا بالله الذي لا اله الا هو الحي القيوم
 وعزمت عليكم بالليل اذا نفضت وبالنهار اذا تجلى وبالله يرب المواقع النجوم وانه
 لقسم لو فعلون عظيم انه لقرآن كريم في كتاب مكنون لا يحسه الا المطهرون وبالله وبرب
 جبرئيل وميكائيل واسرافيل وعزرائيل والملائكة المقربين وبحق سليمان بن داود وبحق
 محمد رسول الله صلى الله عليه وآله اجيبوني اجيبوني يا سيدي اكرم رعاياك طالوت الحين

يَنْزِدُ كُلِّسٍ اشْقُوا طَيْرِمِ مَسْعِي قَلِمِ اسْتَطَعَا فَرَكْرَ عَجَلِيْعٍ
باب حمل پنج در عزیم شهر را که است هر چند که عزیم بگویند و بنویسند و دعوت
کنند این عزیم که برخاسته است باطل شود که خواهم که دعوت معزنی باطل کند این
عزیم بنام او بر خوانند در حال عزیم معزنی باطل میشود و بالعکس هر که از او صلوات بخواند آن
و ملکان این عزیم بخوانند و فرمان بردارند سلطان ز خود که نمی بردارند و عزیم شهر
اینست نَمُوْیَةُ مِنْ اِلَهِ وَبَعْرِ اَیْمِ نَبِیِّ اِلَهِ عَزَمْتُ عَلَیْکُمْ بِاَبْنِی الشَّرِیفِ
المعززة باسم عزیم شلیخو اشخیا اشجو طیا کو اسیطینو
طوثا طور ثا طر حثا یجلال و احدا ینة المنان المنان ذو اللال
و الاکرام و کمال قدرته یارب السموات و الارض اشهد لا اله الا انت
من دون عرشک الی قدر الارضین باطل غیر وجهک الکریم باسمه
المنکون المرحون المرفوع المحبوب الالهی قامت السموات و الارض
و سیرت الجبال الشامخات و سجدت و رجت به الزاجرات
و باسم الکبیر یا خذہ شایخا هور قانا مامونا حاقا قانا اسم
الذی دعانا صله عرشک عندهم لا یتکبرون عن عبادتک و باسم
الذی دعانا بنیا و المرسل لطیطر و الکریمها الذی ان الذی
لا یتکبرون عن عبادتک و یسجدون له یسجدون یا احد یا صمد الذی
لم ینخذ صاحبة و لا ولدا الله اکبر بات در عزیم طاس که اینست بنجد
نوع مختلف بگرد طاس عید داده و بر هفت طاس از آنرا بنویسند و
چوب کل بتر انداز بر طاس نهاد و بر چوب آویزند و بنویسند و تروی

که طالع او بر سر بزرگونی است آن مرد را عجمی و اعراسی بنویسد و دست بر طاس کند
 و این غرغیه میخواند طاس برود تا بر سر مای و عزمی امیر اسمی که هم
 اعراسی است تر فغنوش اینفغنوش اوخنوش استخنوش
 یا ساج ذاهیتا شراهیتا و بر اهیتا جره سارقه سارقه هو الله الذي
 لا اله الا هو عالم الغیب والشهادة هو الرحمن الرحیم هو الله الذي لا اله الا الله
 عبده وملكه وملكته وسلطانه وسلطانته وبرهانه يا عالم الرحمن
 يا فائق البر والبحر يا موسى بن عمران يا خلقى لكان كل فرق كالطود العظيم
 يا سميع الخسوس يا سميع هذه الاسماء العظيم الى ساروقا فمال ۲۲
 نوع دیگر است نه طاس کنیدی و چند سینه دانه در اندران طاس کند
 و در اندران طاس این عزمی بنویسد و دستار چه بر بالای روی طاس
 بپوشد و کودکی نابالغ بفرماید تا هر دو دست خود بر روی طاس محکم نگاه
 دارد و این عزمی را در دست میخواند بعیت و یکبار ناگاهی که طاس لرزه
 در آید و بجنبند و روان گردد و تو در بی طاس میرود این عزمی را روان
 میخوان و بر طاس میدم و در اخر عزمی میگوید ای طاس بحق هذه الاسماء
 العظام و الكلمات الکرام که برو پیش دزد و دزد دیده میدانی آنکه طاس
 نزدیک دزد رود و بایستد اگر چه در میان هزار کس باشد و در دیده
 پیدا شود و اگر امر کنی برود و بر سر دستار و کلاه دزد بنشیند اگر چه ده
 فرسنگ دور باشد خواص این عزمی بسیار است اما محرم نوشته شده عزمی است
 اسم الله الرحمن الرحیم عزمت علیکم ایها الملك الکبیر بحق سلیمان ابن داود
 و بحق اصف بن برخیا و بحق اسم الذي مر به الجنوم و ساعتها و بحق نقش طام
 و ما بینها و بحق هذه الغرغیه کلاه و هو هوش کشفی و کشف حج کطهر

هَشِطُ الْوَاحِدِ وَجَابَهُ طَشَّطُ اللَّاحِطِ هُوَ شَطِطٌ طَطَّهِيَ الْإِلَاحُ طَطَّطُ الْبَطَالِ
 مَيْطَطَرُونَ يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنْ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَنْفُذُوا الْآيَاتَ الْبَاطِلَةَ
 إِلَيْهَا جَاءَ الْإِلَاحُ بِحَقِّ مَيْطَطَرُونَ الْمَلِكُ الْمُوَكَّلُ عَلَى الْإِمَانِ وَالْعِفَارِيتُ بَابُهُ
 جَابَهُ يَا جَامِعُ الْأَرْوَاحِ وَبِحَقِّ الْعِفَارِيتِ الَّذِي الْمُوَكَّلُ عَلَى الْبَرِّ وَالْجَمْرِ وَبِحَقِّ
 هَذِهِ الْأَسْمَاءِ الْعِظَامِ يَا دَحْشَ شَيْطَانِ طَعَارِشِ الْوَاحِدِ الْوَاحِدِ الْوَاحِدِ
 مُحَسَّطُ الْمَلَكِ السَّعِي الْقَفَّ الْمَرْفُوعِ وَالْجَمْرِ الْمَسْجُودِ عَزَمَتْ
 عَلَيْكُمْ بِحَقِّ الْبَيْتِ الْمَعْمُورِ وَالْقَفَّ الْمَرْفُوعِ وَالْجَمْرِ الْمَسْجُودِ إِنْ أَرَادَ أَنْ
 عَذَابَ رَبِّكَ لَوْ أَقْبَعَ مَا لَمْ يَنْدَفِعْ اسْتِجَابُ الرِّكْمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ نَوْمُ
 لَا مَرَدٍّ لِمَالِكٍ مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ يَا إِلَاحُ الْأَرْوَاحِ إِلَى
 رَأْسِ الْمَالِ ۲۴ وَفَاتَمَ كَرْدُ بَرَكْرِ طَانُ لِيدِ الْبَيْتِ

نوع دیگر که بار فاتی الکتاب بخواند بیک نفس و بر سر کار د فلولاد بدو و بر سر
 ان لارد که دایره کرد بخش و بیاورد طاس سفید ساده و در میان دایره
 هند و هفت دانه جو و پاره سبزه در اندر ان طاس اندازد و دستار بر
 پاک بر روی طاس پوشد و کمر دارد و عمر عید خواندن آغاز کند تا چند آنکه
 طاس بلرزه در آید و از ان خط و دایره بیرون آید و برو تا آنجا که
 مقصود است بمش در زد و رویا بمش دیننه بفرمان است و عمر عید نیست
 تَطَوُّرُ سَاحِبَتَارِ الْيَمُونِ سَاقَهَارَارِ يَا أَسِيلَسَا مَتَبَعًا اَلْهَدَا
 صد افزد او ترا الم تخته صاجه و لا ولد او بر دای طاس بخواند سَلَمَانَ وَحَمْدَهُ هَرِ اَوْر
 بکدام خدا عزوجل جلالت کناه کنار را بگیرد و بکانه را بگیرد سَلَمًا و مَاهُ حَرَكُنْ
 جَرَسَتْ دَاكُنْ جِنِّ و دِی و پری و بحق ایضا شراها از دینی اصباوش آید شدانی

و بحق سلیمان بن داود هم و بحق سید العالمین محمد و اله اعلمین نوع در برتر باشد و در بر
سه پهلوی و در سید بکر بند و عزیم میخواند و در اندران طاس اندازد و مردی که طالع او بد یا میزان
باشد دست بر سر طاس بند و عزیم میخواند تا طاس بلرزد در آید اما باید که بر پیرامون طاس
با اجپواد عیسی بنویسد و در اندرون طاس با اذ از لالت و یکی اجپواد عیسی بنویسد
و عزیم میخواند که اگر چه شده پیدا شود و عزیم اینست بسم الله الرحمن الرحیم اجپواد عیسی و در
رسول الله و امیر الله بارک الله علیه طر فائوش فیفتوش فرشتش او حیوش
از حیوش از حیوش نثارا هیئت شرا هیئت بر آهیا از و بی اصلا و ث
إِلَ سِدِّي هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ
هو الله الذي لا اله الا هو ملكه وملكته و برهانه و قدرته و سلطانه يا غالب الرحمن
يا موسى ابن عمران جروا على الطريق السارق المال ما عند المال م م م فافتقن فكان
كل فرق كالطود العظيم يا معشر الجن المسلمين فحق هذه الاسماء العظمى جروا يا مائة
و بادن الله جروا بعظمته الله و قدرته الله تبارك و تم جروا بحق توبة موسى و بجمل
عیسی و زبور داود و فرقان محمد مصطفی ص علیهم الصلوات نوع دیگر اگر خواهر که در در
پیدا کن یا بر طاس و در اندرون طاس یکجا اجپواد عیسی بنویسد و اذ از لالت یکجا
و بر پیرامون طاس چهار جا اجپواد عیسی بنویسد و جارجا صبغة الله و من احسن من الله
صبغة و بحق عابد و بنویسد و یکجا بنویسد که ای طاس دست برو و یک مرد و اگر
خواهر که طاس بی دزد برد که عند افراق المال من و دو جوب کل سرخ پیافورد
و چهار پهلوی برتر باشد و بر پهلوی بنویسد که اجپواد عیسی و بر طاس بنویسد و جوب دیگر
از کل سرخ هر یک یک کز و نیم بر سر هر جوبی اجپواد عیسی بنویسد و کسی را که طالع او بد
باشد یا میزان یا سرهان بنشیند و عزیم با و از بلند بخواند که طاس کس بر
مال یا دزد رود بر همان هزای عز و جل و عزیم است بسم الله و بانه اجپواد عیسی
طَرَفَيْتُوشِ إِلَى قَيْتُوشِ أَرَحْتُوشِ بِمَشَارُورٍ أَحَادُ وَأَهْيَا شَرَاهَا
هو الله الذي لا اله الا هو عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ملكه و ملكته
و سلطانه و برهانه يا غالب الرحمن يا موسى ابن عمران جروا على الطريق السارق

والمغارب ما عند السارق المال ۲۲ م فانعلق البحر فكان كل فريق كالطود العظيم
باب در دیو که رفتی چون خواهم که دیو را بکشد و خطی بکشد و هجری در بکشد و در کمر در میان خط
بکشد و خطی بر آب بنهد و کار دیو در دست گیرد و بر طاس میریزد و عینیت میخورد و از روی
می پرسد تا خود میگوید و کار در طاس میریزد و خوب به با حجب کل با حجب انار و زعفران میخورد
تا بی طاقت شود و در کنی آید و آهسته تا زبان بکشد و اگر دیوانه در خط بکشد تا اس نامها برآید
در پیش نوید

حون زمان نیز دانی اسم را بخواند قهر کنی ایها الارواح الفاسقة العاصية طس ادم خلوا
الحق حاتم سليمان ابن داود هم هو الملك الحق والانس والشیاطین باذن الله تعالى
بسم الله الملكون المحزون الظاهر الظاهر الباء الفرد السميع البصير در سخن او در حیات
حون سخن بگوید این را بخواند لم شهدتم علينا قالوا انطقنا الله الذي انطق
كل شيء وهو خلقكم اول مرة واليه ترجعون ايها الجن والانس والشیاطین
بامر الله تعالى قسم نامه عليكم من الجن والانس والشیاطین هذه العزائم بحق
دينكم وملكتكم وبحق صلبكم الاعظم وبحقكم وبنيتكم وبحق قبلكم وعبوديتكم
وبحق ابوك وامك واخوانكم واخوانكم وبحق اجدادكم وبحق هذه القسم قسم اسم
ايها المجوسيه واليهوديه والكفار عهد نامه عليكم عهد الله وميثاقه ودينه الله
ودينه رسول الله ونبيه وبحق الكرسي وسليمان ابن داود عليهما السلام وبحق جميع الانبياء
الاعلى حون حرام که دیو را بشکست که ای اسم را بخواند این تسبیح عزمینیت و از عظمت
انجلیست و این فاتحه ایست که بانی ناز میگذارد بنیاند باره سفال آب بنید
ماسک باره و این عزائم را به سطور بنویسد و در وقت نوشتن جای آنها بنشیند و با کس
سخن بگوید تا آنها که تمام کند و در انش اندازد بنام هر کس که خواهد و در وقت انش
انداختن بگوید احرقت قلب ۲۲ م کا عرق هذه الحروف او الحروف في هذه النار و اگر خواهد
بر لوح مسین بنویسد و در سیر کاره نواد و در انش عظیم اندازد یا تون حمام اندازد تا بسوزد
که چنان عجب بگوید که در همان خواب و قرار نباشد و از نموده و مجرب است و غریبه
است ابودره شمس قدس شمس في في ليكنوا انا ح نفوي نفوي صبا ناه اي كناد

[illegible]

میخوان که زبون و اسیر گردند و هر مصلحتی که باشد از دور و نزدیک از ایشان بخواهد و عزم آنرا نموده
 اینست عزمست علیکم بعهدة القهر قهر فحیل و عزمیت میخواند یا یکی حاضر شود بگوید یکی برود
 و دو بیاید و دو برود و سه بیاید تا پنج تن حاضر شوند بعد از آن بگوید فراش بیاورید تخت سلطان
 بیاورید حوض سلطان بر تخت نشیند بگوید بیاورید و بکشید و بپزید و بخورید بعد از آن بدان
 که در آن خط نشسته است بگوید سلام کند و بپرسد که مسلمانید شما یا کافر چون سخن در آید هر چه خواهد
 بپرسید و بفرماید تا آن شخص گناه کار را بیاورند بپرسد که چرا زحمت این شخص میدید بعد از آن
 ایشانرا عهده دهند یا در شیشه کبر دهن درخت و خط مداد سیاه بیاور و ناخن دست و سیاه
 کن و خط برگرد و در شیشه بفرمای باین در اینجا نگاه میکند و این عزمیت برگرفت دست وی نویسد
 و پنج میل سر به در چشم و در کش و بفرمای تا رجب و راست خود نگاه کند و عزمیت باواز بلند
 بخوان و جبر بفته بلاد آن برایش بند و عزمیت میخواند و انچه برگرفت دست نویسد اینست
 فَلْيَنُوشِ فَيَنُوشِ اَنْوَرِ دَا اَرْقَمَها قَرِشَا اَنْزَلْنَا يَا اَشِيرَا اَيَا اَيْتَهَا اَلْمَوَاحِ
 سلسطاطو طاطوری نوری بحق هذه الاسماء العظام احضرون مططرون زود حاضر
 شوید و عزمیت که خواند اینست طَيْلًا جَبَّارًا شَمًّا قَرَّ اَيْلَهُ وَنَهَارًا مُلْكًا دَوَّارًا اَعْقِطُوهُ
 ما ذنباي الحين الرقيق الدائم بلا زوال باسم ملك جبار شما که با کاید شما که دین دار آید
 در زمان حاضر شوید و کار من بر آید بخیر سلطان باب در عزمیم شهدايد الملك حوض خواهد که دیوان
 حاضر شوند و مدواوی مهوری بکشند این عزمیت شواهد الملك بخواند تا شاهان حاضر شوند و مدواوی مهوری
 بکشند این عزمیت بخواند و عزمیت بر طاس زند و عزمیم است قل عرس سبي حکم نور شئی و زجر جری
 تجور سبي عیال کان محببا محببا نانا بعر و ث بیروث بحصل بکلام الرحمن و کان بان
 کبود بهیمتانی ان کنت بری یا عا لبا الرحمن ارحم یا سوس بن عمران ان حل علی
 طریق في البحر القهر جلبهن مهمما یا معشر الجن والنیا طین شیخ شیخ قد قد صیحا
 سلام علی من فی العالمین انا کذلک بحزنی المحسن ان من سلیمان و انه یوم الله الرحمن ارحم
 تعلوا علی و اتونی سلین عزمیت علیکم یا معشر الجن والنیا طین و با سماء هذه العزمیت خطوه
 الملك بشخصه و ش آرنج مایه ماها تر میتا انا ملکا حقا حقا لمیطر خونا طر خونا

[illegible]

يَا نَارَ مَوْطُوَا كُرْ حَطَبَ يَا جَهَنِّي يَا طِفْعَانِي يَا شَطِيعَ النَّارِ يَا قَطِيعَ النَّارِ يَا شَهْمَا
يَسْتَحْ يَا طِيعُو عَجَّ يَا شَرَّ مَكَيْفَا يَا مَسْكِيْفَا يَا شَطِيعَ يَا مَصْصُنَ طِفْعَمَا
لَيْسَ بِالطُّورِ طَرِيَا يَا هَيْشَارَ هَيْشَا آذَوِي أَصْبَاوَتِ أَيْلَ شَدَيِ أَيْلُو هَيْمَ نُوهُ
وَهُ وَهُ أَهْوَاهُوهُ تَرْدُوشِ مَالِحِ كَلْحَنِي هَمْلُو حَيْمَ يَا مَهْلَتَلِ يَا غِيَانَتِ مَنْ لَيْعَانَا
أَيْلَ شَدَيِ يَا مَنْ لَشَيْ مِثْلَهُ يَا بَارِي يَا أَحَدَ يَا صَدَّ يَا نَحْيَ يَا قَيْمَ يَا دَائِمَ يَا أَبَدَ
يَا طَهْوُ شَتَّ يَا طَرِطِيَا يَا شَمْعَلُو نِي يَا سَتَصْبِي أَقْبَدَ نَوْشَا يَا مَنْ هُوَ هُوَ
يَا مَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يَا شَمْعِي شَا يَا مَنْ يَغْنَى الْمُلُوكَ وَيَقْنَى هُوَ الْوَلَدُ وَالْأَخَذَ الْقَاهِرَ وَالْبَاطِلَ
يَا خَالِقُ يَا حَيُّ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَالْبَصِيرُ بِجَنَّتِكَ يَا مَنْ أَرَادَ حَيْثُ أَرَادَ
مَنْ يَأْتِي قُلُوبَ الْمَلَائِكَةِ بِفَرْحَةٍ بِرُوحِهِمْ يَأْتِي بِرُوحِهِمْ يَأْتِي بِرُوحِهِمْ يَأْتِي بِرُوحِهِمْ
وَمَا كَرَّ كَبُّهُ وَهُوَ قَوْلُ رُؤَسَايَا نَبِيِّنَا كَرَّرَ مَعَهُ عَلِيًّا رَأًدًا وَثَرَةً دَارِدَ بِرُوحِهِ
مَعَهُ عُلُوَّ حَقِيقَاتِ أَيْلَ وَنَامَ مَلِكُ زَيْنِ مَيْمُونِ السَّجَابِي وَنَامَ كُوكَبُ زَعْلُ وَهُوَ قَوْلُ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَامَ مَلِكُ عُلُوَّ رُؤَسَايَا نَبِيِّنَا مَلِكُ زَيْنِ أَيْلَ عَبْدِ اللَّهِ الْمَذْهَبِ
وَكُوكَبُ ثَمَلِ وَهُوَ قَوْلُ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٌ بْنُ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٌ بْنُ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٌ بْنُ مُحَمَّدٍ
زَيْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ وَكُوكَبُ قُرُوقُ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٌ بْنُ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٌ بْنُ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٌ بْنُ مُحَمَّدٍ
سَلَامِ أَيْلَ وَمَلِكُ زَيْنِ الْأَحْمَرِ وَكُوكَبُ مَرْجٍ وَهُوَ قَوْلُ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٌ بْنُ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٌ بْنُ مُحَمَّدٍ
نَامَ الْأَرْجَانُ مَلِكُ عُلُوَّ سَلَامِ أَيْلَ وَمَلِكُ زَيْنِ دَوْلَةِ وَبِرُوحِهِ بَرَقَانِ وَكُوكَبُ عَطَارِدِ
وَهُوَ قَوْلُ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٌ بْنُ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٌ بْنُ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٌ بْنُ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٌ بْنُ مُحَمَّدٍ
السَّيِّدُ سَهْوَرْدِ كُوكَبُ شَرْرُ وَهُوَ قَوْلُ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٌ بْنُ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٌ بْنُ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٌ بْنُ مُحَمَّدٍ
نَامَ مَلِكُ عُلُوَّ عِيَايِلَ وَنَامَ مَلِكُ زَيْنِ السَّيِّدِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ وَنَقِشُ كُوكَبِ زَهْرَةِ وَهُوَ
دَمْعُ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٌ بْنُ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٌ بْنُ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٌ بْنُ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٌ بْنُ مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُحَمَّدٌ بْنُ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٌ بْنُ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٌ بْنُ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٌ بْنُ مُحَمَّدٍ
دَرْزُ زَيْنِ أَرْزَانِ مَرْوَمِثِ وَغَزَتِ زَيْنُ مَلِكِي وَنَقِشُ مَلِكِ كَاهِ الْكَابِرِ مَلِكِ الْأَسْلَاطِي وَبِرُوحِهِ

[illegible]

[illegible]

وَصَدَمَاتِ الْحَدَثَانِ نَحْلُ أَيَّامِنَا بِمَقْصَلِكَ كَمَا حَلَّتْ صُدُورُنَا بِوَرَايَانِ الْكَرَامَاتِ
الْفُجُورِ وَحَاكِمِ النُّوْرِ بِأَعْيَانِ الْحَقِيقَاتِ وَبِأَحَاكِمِ الْبَرِيَّاتِ رِيَا مَحْيِي الْقُوسِ الْبَالِيَّاتِ
وَرِيَا مَحْيِي الْعُقُولِ الرَّاجِيَّاتِ انْكَشَفَتْ بِضَمَّةِ الصَّلَاحِ فَاصْلَحَ بِمَقْصَلِكَ وَانْقَدَتْ
رُوحَةُ الصِّدْقِ فَرْدُ الْقَادِ وَحُجَّةُ الْعِنَادِ انْكَشَفَتْ الْقَبَاحُ وَانْهَلَكْتَ الْعُضَاجُ
الْقَلْبِ مِنْ تَالِهِ الْفِرَاقِ سَقِيمُ الْإِنْفِرَاجِ وَالْحَاظِ مِنْ تِلَاظِمِ الْقَضِ عَقِيمُ الْإِنْفِلَاحِ أَعْرَقَتْ
صُدُورُنَا بِأَرَاغِطِ الْإِسْطَارِ فَارْفَعَ الْحَجَابَ قَلَّتْ نَفُوسُنَا بِسَيُوفِ الْمَجَاهِدَةِ فَارْزُقْنَا سَعَادَةَ
الشَّاهِدَةِ نَقِيَّةً مِنَ الذَّنُوبِ اسْتَقْنَا مِنَ الدَّلَاوِ الْغِيُوبِ تَجَنَّا مِنْ شَرَارِ الْجَحِيمِ وَادْخُلْنَا
رُوحَةَ النِّعَمِ طَهَّرْ دَوَاوِينَنَا مِنَ الصَّغَايِرِ وَجَرَّائِدَنَا مِنَ الْكِبَارِ يَا تَدْوِسُ الْبُذُورِ يَا تَنْدُوسُ
مَهْمَةٍ دَارِ كَرِيمٍ يَا كَافِيَهُ الْمُتَوَكِّلِينَ ارْفَعْ الْحَجَابَ مِنْ عَيْنِي وَارْصُلْ إِلَى الرُّوحَانِيَّةِ وَنَحْمَدُكَ يَا رَحْمَ
الرَّاحِصِ يَا رَبَّ فَضْلَةِ أَسْمَاءِ الرُّومَانِيَّةِ ابْلُجِدِ انْثُلُوحًا انْثُلُوحًا جُلُودًا جُلُودًا
اخْلُوشْ ادْلُودْ ادْلُودْ ادْلُودْ ادْلُودْ ادْلُودْ ادْلُودْ ادْلُودْ ادْلُودْ ادْلُودْ ادْلُودْ ادْلُودْ
اصْلُوصْ اصْلُوصْ اصْلُوصْ اصْلُوصْ اصْلُوصْ اصْلُوصْ اصْلُوصْ اصْلُوصْ اصْلُوصْ اصْلُوصْ اصْلُوصْ اصْلُوصْ
اَكْلُوبِي اَكْلُوبِي اَكْلُوبِي اَكْلُوبِي اَكْلُوبِي اَكْلُوبِي اَكْلُوبِي اَكْلُوبِي اَكْلُوبِي اَكْلُوبِي اَكْلُوبِي اَكْلُوبِي
نَفْعُ دِيكَرِ عَزَمْتَ دَوَاوِينَ فِيهِ حَسَنٌ وَجَبَّارٌ يَكْتُمُ جَمْعُ مَيْثُودِيْنِ عَزَمْتَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ عَبْدُ الْمَلِكِ بْنِ الْحَمِيرِ
نَمَحْ مَحْرَأَتِ عَزَمْتَ عَلَيْكُمْ يَا مَعْشَرَ الْهِنِ وَالْأَنْجِ حَيُوشْ حَيُوشْ حَيُوشْ حَيُوشْ حَيُوشْ حَيُوشْ حَيُوشْ حَيُوشْ
نَقُوشْ عَزَمْتَ عَلَيْكُمْ يَا دَفْشَ شَلِكْ شَلِكْ شَلِكْ شَلِكْ شَلِكْ شَلِكْ شَلِكْ شَلِكْ شَلِكْ شَلِكْ شَلِكْ شَلِكْ
شَطْلَانْ لَا قَبْسَ وَابْلَيْسَ لَا هَارُوتَ وَمَارُوتَ الْيَاقُوتَ الْإِرَانِ عَزَمْتَ الْبُزْنَ
نَجْمُ الْوَبْدِ نَزْدُورْ نَزْدُورْ نَزْدُورْ نَزْدُورْ نَزْدُورْ نَزْدُورْ نَزْدُورْ نَزْدُورْ نَزْدُورْ نَزْدُورْ نَزْدُورْ نَزْدُورْ
اَذْوَائِ اصْبَاوَتْ نَفْعُ دِيكَرِ عَزَمْتَ دَوَاوِينَ فَوَلَّادِيَا وَدُرْدِيَّتْ هَرِكْ نُولِ
اجْبُودْ اَعْلَمْتَ عَزَمْتَ اَنْ لَيْتْ دَوَاوِينَ بَرَامْ نَعْدُوسْ دَسْتَا بَرَامْ نَعْدُوسْ دَسْتَا بَرَامْ نَعْدُوسْ دَسْتَا
دَخْرُ نَعْدُوسْ دَسْتَا وَفَدْرُ كَسَمْ دَرَانْ اَنْ اَذْوَ دَخْرُ سَعْدُوسْ دَسْتَا دَخْرُ نَعْدُوسْ دَسْتَا دَخْرُ نَعْدُوسْ دَسْتَا
مَعْدَارُ كَسَمْ اَنْ اَذْوَ دَخْرُ نَعْدُوسْ دَسْتَا دَخْرُ نَعْدُوسْ دَسْتَا دَخْرُ نَعْدُوسْ دَسْتَا دَخْرُ نَعْدُوسْ دَسْتَا
حَافِرُ نَعْدُوسْ دَسْتَا دَخْرُ نَعْدُوسْ دَسْتَا دَخْرُ نَعْدُوسْ دَسْتَا دَخْرُ نَعْدُوسْ دَسْتَا دَخْرُ نَعْدُوسْ دَسْتَا
اَمِنْ يَزَاكِي الظَّاهِرِ مِنْ كُلِّ آفَةٍ نَعْدُوسْ دَسْتَا يَا حَاتِنَ أَنْتَ الَّذِي وَسَعَتْ كُلُّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا

